

Temat: **Zbawcza śmierć Chrystusa na krzyżu.**

Cel ogólny: Kształtowanie postawy wdzięczności za zbawczą śmierć Chrystusa na krzyżu.

Cele operacyjne: Uczeń:

- analizuje fragmenty Pisma Świętego
- opowiada wydarzenia z filmu *Most nadziei*
- wymienia osoby, które oddały życie za innych
- wymienia postawy okazania wdzięczności za zbawczą śmierć Chrystusa na krzyżu
- podejmuje zadanie codziennego wyrażania wdzięczności Bogu za zbawczą śmierć Chrystusa.

Pomoce:

- film *Most nadziei* z Internetu: <https://www.youtube.com/watch?v=PPOKF6wTxTo>
- Pismo Święte Nowego Testamentu
- rysunek współczesnych „wyzwolicieli świata oddających hołd Jezusowi” <https://www.deon.pl/po-godzinach/ludzie-i-inspiracje/spiderman-batman-friends-oddaja-czesc-jezusowi,119982>
- zał. nr 1: wydrukowane teksty fragmentów Pisma Świętego z pytaniami
- zał. nr 2: Tekst do refleksji: *Życie jako podróż pociągiem* (do wykorzystania na lekcji lub jako tekst rozdany uczniom do domu służący do refleksji i przyczynków do powtórzenia treści zajęć na następnej katechezie)
- zał. nr 3: *Modlitwa zanurzenia*-chętnym uczniom.

Metody i wskazówki metodyczne do pracy oraz formy katechezy:

- analiza tekstów – zwracamy uwagę na dobrą jakość wydruku, odpowiednią czcionkę, dobry format
- prezentacja zdjęcia – przed zajęciami należy przemyśleć, czy zdjęcie jest dobrane do tematu i jego prezentacja jest celowa
- pokaz – sprawdzamy sprzęt, zasilanie, podpięte przewody, działanie Internetu, mamy sprawdzoną płytkę, z której można prezentację odtworzyć, gdyby łącza Internetu zawiodły
- uroczyste czytanie fragmentu Pisma Świętego – przypominamy uczniowi o głośnym i wyraźnym czytaniu Biblii
- pogadanka – bierzemy aktywny udział w pogadance, aktywizujemy uczniów, nie pomijamy żadnej wypowiedzi, dziękujemy za wyrażone zdania i opinie
- niedokończone zdania – sprawdzamy jasność polecenia, prosimy uczniów o wyraźne i estetyczne zapisywanie dokończonych zdań na tablicy i w zeszycie.

Czynności katechety, czynności uczniów, przebieg katechezy	Metody i formy pracy
<p><i>Katecheta prowadzi modlitwę o dar wiary, miłości i nadziei</i></p> <p>I. Wprowadzenie</p> <p>1. <i>Katecheta nawiązuje do 4 praw życia duchowego. Prosi uczniów o przypomnienie ich treści. Prowadzi krótką pogadankę: co dzisiejszemu człowiekowi nie pozwala przeżywać Bożej miłości, w czym człowiek szuka szczęścia.</i></p> <p>2. <i>Katecheta wprowadza uczniów w temat lekcji prezentując zdjęcie współczesnych „wyzwolicieli świata”. Zadaje pytanie: kto codziennie ratuje nas od zła w świecie?</i></p> <p><i>Katecheta prezentuje film Most nadziei.</i></p> <p>3. <i>Uczniowie po prezentacji opowiadają treść filmu. Wymieniają osoby, które oddały życie za innych (np. Maksymilian Kolbe, Joanna Beretta Molla).</i></p> <p>II. Rozwinięcie</p> <p>1. <i>Katecheta zapisuje temat na tablicy.</i></p> <p><i>Katecheta prosi uczniów skojarzenie filmu z wydarzeniami w Ewangelii. (Uczniowie szybko kojarzą film ze śmiercią Jezusa na krzyżu).</i></p> <p>2 <i>Chętny uczeń rozdaje wszystkim wdrukowane kartki z fragmentami Pisma Świętego (zał. nr 1).</i></p> <p>3. <i>Chętny uczeń uroczyście czyta fragment Ewangelii J 3,16-17.</i></p> <p>3. <i>Uczniowie w ciszy czytają pozostałe fragmenty Pisma Świętego, odpowiadają na pytania zamieszczone na kartkach, po czym następuje pogadanka prowadząca do wniosku: Jezus Chrystus z miłości oddał życie za każdego z nas, nasze nieposłuszeństwo zastąpił swoi posłuszeństwem Bogu Ojcu aż do śmierci,</i></p> <p>5. <i>Katecheta wprowadza uczniów do pracy z Pismem Świętym:</i></p> <p>4. <i>Uczniowie zapisują do zeszytu fragment J 3,16-17.</i></p> <p>5. <i>Katecheta zapisuje na tablicy zdanie: Jestem wdzięczny za zbawczą śmierć Chrystusa na krzyżu...</i></p> <p>6. <i>Uczniowie wymieniają postawy wdzięczności za zbawczą śmierć Chrystusa na krzyżu (odpowiedzi są zapisywane przez uczniów na tablicy i w zeszycie, np.: modlitwa dziękczynna, posłuszeństwo, wypełnianie przykazań, uczestnictwo we Mszy Świętej przepełnione miłością, wewnętrzna walka z grzechami, przyjmowanie z wdzięcznością Bożej łaski w sakramentach świętych, codzienne poszukiwanie okazji do czynienia dobra i miłości, wybaczenie)</i></p> <p>7. <i>Katecheta rozdaje wszystkim uczniom kartki do rozważania Życie jako podróż pociągami zał. nr 2.</i></p> <p>III. Zakończenie</p> <p><i>Katecheta podsumowuje spotkanie: prosi uczniów, aby każdy z nich dokończył zdanie w ciszy:</i></p> <p>Dziś odkryłem, że...</p> <p>Dziękuję Jezusowi za Jego zbawczą śmierć na krzyżu ...</p> <p>Patrząc na krzyż będę...</p> <p>Idąc na Mszę Świętą...</p> <p>Moje serce...</p> <p>Codziennie będę...</p>	<p>Modlitwa: <i>Ojcze nasz</i></p> <p>Pogadanka</p> <p>Prezentacja zdjęcia</p> <p>Prezentacja filmu</p> <p>Pogadanka</p> <p>Analiza fragmentów Pisma Świętego</p> <p>Niedokończone zdania</p> <p>Pogadanka</p> <p>Niedokończone zdania</p>

Katecheta wprowadza do modlitwy: Podziękujmy Jezusowi za Jego śmierć na krzyżu.

Katecheta proponuje tekst Modlitwy zanurzenia tym uczniom, którzy zechcą głębiej modlić się za siebie i innych lub przekazać ją rodzicom lub dziadkom. (zał. nr3).

Modlitwa Boże, choć Cię nie pojmuję...

Joanna Szydłowska

Załącznik nr 1

1. Z jakiego powodu Jezus umarł na krzyżu?

J 3, 16-17

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

2. Dlaczego Jezus okazał posłuszeństwo Ojcu?

Hbr 5,8-10

A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają, nazwany przez Boga kapłanem na wzór Melchizedeka.

3. Jaka postawa jest wyrazem największej miłości?

J 15, 13

Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

4. Kiedy Bóg okazał ludziom swoją miłość?

Rz 5, 7-8

A [nawet] za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść śmierć. Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami.

1. Z jakiego powodu Jezus umarł na krzyżu?

J 3, 16-17

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

2. Dlaczego Jezus okazał posłuszeństwo Ojcu?

Hbr 5,8-10

A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają, nazwany przez Boga kapłanem na wzór Melchizedeka.

3. Jaka postawa jest wyrazem największej miłości?

J 15, 13

Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

4. Kiedy Bóg okazał ludziom swoją miłość?

Rz 5, 7-8

A [nawet] za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść śmierć. Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami.

Załącznik nr 2

Życie nie jest niczym innym jak podróżą pociągiem: składającą się z wsiadania i wysiadania, naszpikowanym wypadkami, przyjemnymi niespodziankami oraz głębokimi smutkami.

Rodząc się, wsiadamy do pociągu i znajdujemy tam osoby, z którymi myślimy być zawsze podczas naszej podróży: naszych rodziców. Niestety, prawda jest inna. Oni wysiadają na jakiejś stacji pozbawiając nas swojej czułości, przyjaźni i niezastąpionego towarzystwa. Jednak to nie przeszkadza, by wsiadły inne osoby, które staną się dla nas bardzo szczególne. Przybywają nasi bracia, przyjaciele i cudowne miłości. Wśród osób, które jadą tym pociągiem, będą takie, które robią sobie zwykłą przejażdżkę, takie, które wywołują w podróży tylko smutek... oraz takie, które krążąc po pociągu będą zawsze gotowe do pomocy potrzebującym. Wielu wysiadając pozostawi ciągłą tęsknotę... inni przejdą tak niezauważenie, że nie zdamy sobie sprawy, że zwolnili miejsce.

Ciekawe jest, że niektórzy pasażerowie, którzy są przez nas najbardziej ukochani, zajmą miejsca w wagonach najbardziej oddalonych od naszego. Dlatego będziemy musieli przebyć drogę oddzielnie, bez nich. Oczywiście, nic nam nie przeszkadza, by w trakcie podróży porozglądać się - choć z trudnością - po naszym wagonie i dotrzeć do nich... Ale niestety, nie będziemy już mogli usiąść przy ich boku, ponieważ miejsce to będzie już zajęte przez inną osobę. Nieważne; ta podróż właśnie tak wygląda: pełna wyzwań, marzeń, fantazji, oczekiwań i pożegnań... Ale nigdy powrotów.

A zatem, odbądźmy naszą podróż w możliwie najlepszy sposób. Próbujmy zawierać znajomości z każdym pasażerem szukając w każdym z nich ich najlepszych cech. Pamiętajmy, że zawsze w jakiejś chwili w podróży oni mogą bełkotać i prawdopodobnie będziemy musieli ich zrozumieć... Ponieważ nam również wiele razy będzie płać się język i będzie ktoś, kto nas zrozumie. Wielka tajemnica na końcu polega na tym, że nigdy nie będziemy wiedzieć na jakiej stacji wysiadamy, ani gdzie wysiądą nasi towarzysze, ani nawet ten, który zajmuje miejsce przy naszym boku. Zastanawiam się, czy kiedy wysiądę z pociągu, poczuję nostalgię... Wierzę, że tak. Oddzielić się od niektórych przyjaciół, z którymi odbywałem podróż będzie bolesne. Pozwolić, by moje dzieci pozostały same, będzie bardzo smutne. Ale chwytam się nadziei, że kiedyś przybędę na stację główną i zobaczę jak przybywają z bagażem, którego nie posiadali przy wsiadaniu. Uszczęśliwi mnie myśl, że współpracowałem przy tym, by ich bagaż rósł i stawał się bardziej wartościowy. Mój przyjacielu, sprawmy, by nasz pobyt w tym pociągu był spokojny i wart starań. Róbmy tak, by gdy nadejdzie chwila wysiadania, na naszym pustym miejscu pozostała tęsknota i miłe wspomnienia dla tych, co kontynuują podróż. Tobie, gdyż jesteś częścią mojego pociągu, życzę... Patrz przez okna pociągu, aby zauważyć, że Ktoś za Ciebie ofiarował życie, byś Ty mógł je mieć w obfitości! Szczęśliwej podróży!!!

Załącznik nr 3

MODLITWA ZANURZENIA

– „Jezu, zanurzam w Twojej Przenajdroższej Krwi cały rozpoczynający się dzień, który jest darem Twojej nieskończonej miłości.

– Zanurzam w Twojej Krwi wszystkie osoby, które dziś spotkam, o których pomyślę czy w jakikolwiek sposób czegokolwiek się o nich dowiem.

– Zanurzam moich bliskich i osoby powierzające się mojej modlitwie.

– Zanurzam w Twojej Krwi, Panie, wszystkie sytuacje, które dziś zaistnieją, wszystkie sprawy, które będę załatwiać, rozmowy, które będę prowadzić, prace, które będę wykonywać, i mój odpoczynek.

– Proszę, aby Twoja Krew przenikała te osoby i sprawy, przynosząc według Twojej woli uwolnienie, oczyszczenie, uzdrowienie i uświęcenie.

– Niech dziś zajaśnieje chwała Twojej Krwi i objawi się jej moc.

– Przyjmuję wszystko, co mi dziś ześlesz, ku chwale Twojej Krwi, ku pożytkowi Kościoła świętego i jako zadośćuczynienie za moje grzechy, składając to wszystko do „banku” Twojej Krwi na „konto” Maryi, zawierając Jej moją przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, bez warunków i bez zastrzeżeń.

– Jezu, rozpalaj moje serce miłością do Ciebie;

– stawaj się Centrum mojego życia na każdej jego płaszczyźnie i w każdym wymiarze;

– przemieniaj moje myślenie, patrzenie, słuchanie;

– wypełniaj i uzdrawiaj moją przeszłość; moją wolę, pamięć, rozum i uczucia;

– Kieruj moim TERAZ, by było zgodne z Twoją wolą.

– Chcę mówić to, co Ty chcesz, a resztę przemilczeć.

– Chcę czynić to, co Ty chcesz, a resztę zostawić.

– Chcę iść tam gdzie Ty chcesz, a resztę ogarniać modlitwą.

– Chcę cieszyć się tym, co Ciebie cieszy, być pociechą w Twoim smutku;

– cierpieć, co Ty chcesz i otwartym sercem przyjmować z wdzięcznością to, co Ty mi w każdym momencie zsyłasz.

– Chcę słuchać Twego słowa i wypełniać je;

– kochać tych, których Ty kochasz;

– troszczyć się o tych, których mi dajesz;

– widzieć w ludziach to, co Ty chcesz i służyć im tak, jak Ty chcesz.

– Bądź Wola Twoja – zawsze i we wszystkim. Amen.